

at der ikke foreligger nogen Grund, til at betvivle, at den militaire Hallecommission, ligesom Klædehandler Salomonsen, ved Barernes Bedømmelse have handlet efter bedste Overbevisning, og

at Aarsagen til, at ikke alle anskaffede Klædevarer kom til Anvendelse, under Krigen, ene maa søges i den Omstændighed, at Krigen's Afslutning fandt Sted tidligere end paaregnet.

I Henhold til det saaledes erhvervede Udbytte af den stedsfundne Undersøgelse maa Krigsministeriet slutteligt udtale, at det ingen Grund har fundet til at foranledige Ansvar gjort gjældende i Anledning af Indkjøbet af det omhandlede Parti udenlandsk Klæde.

II.

Skrivelse fra Generalauditoratet for Hæren til Krigsministeriet, dateret 2den Juni 1869.

„Ved at tilstille mig de Oplysninger, som senere ere erhvervede i Sagen angaaende det Tab, der er lidt ved Salg af et under sidste Krig anskaffet Parti Klæde, tilligemed de øvrige til Sagen hørende Acter, ledsagede af en Fortegnelse over samtlige Actstykker, har Krigsministeriet under 28de forrige Maaned begjært en Udtalelse om, hvorvidt der maatte være Anledning til, at foretage Videre i Sagen, forinden der efter Rigsdagens Indstilling ved dens sidste Samling afgaaer en Meddelelse til Statsrevisionen for 1867/68.

Er Tabet foranlediget ved Feil, begaaede af Embedsmænd under Krigsministeriet, kunne slike Feil angaae enten Klædets Anskaffelse, dets Behandling, medens det henlaa paa Varedepotet, eller dets Salg. Da man ikke af vedkommende Sted i Rigsdagstidenden kunde see, om Grosserer Adlers Anker ei angik alle disse Punkter, foreslog jeg i min Skrivelse af 17de November forrige Aar, at han skulde opfordres til at opgive, hvad han havde at anke over med Hensyn til det omhandlede Klædes „Anskaffelse, Behandling og Salg.“ Af hans Svar og Krigsministeriets Skrivelse af 28de forrige Maaned synes imidlertid at fremgaae, at Opfordringen til ham kun har angaaet Klædets „Indkjøb og Modtagelse.“ Det vides saaledes ikke, om der ei muligens maatte have været nogen Anke ogsaa imod Klædets senere Behandling og Salg, og jeg skjønner derfor ikke, at det letteligt kan undgaaes, at en ny Opfordring maa rettes til Grossereren. Hans Anke imod Anskaffelsen forekommer mig at være besvaret paa en fyldestgjørende Maade i Skrivelsen fra Contoirtet for den militaire Klædefabrik af 27de Januar dette Aar. Angaaende Klædets senere Behandling synes, uanset de Oplysninger, som Grosserer Adlers eventuelle Svar muligt kan gjøre nødvendige, at burde erhverves en Udtalelse af rette Vedkommende om, hvorvidt Klædet har lidt nogen Skade, medens det har henligget paa Varedepotet, og med Hensyn til Salget bør det formeentligen oplyses, naar Salgene underhaanden til M. G. Grøn & Søn have fundet Sted, hvilke Grunde der have gjort Klædets Salg nødvendigt eller hensigtsvarende, ved hvilke Indstillinger Salget muligens er foranlediget, om ikke for store Partier Klæde paa een gang ved Salget ere bragte ud paa Markedet og Salgsprisen derved er bleven trykket, og hvad Aarsagen kan antages at være til, at en forholdsvis ringere Betaling er opnaaet ved Salget i October 1866 end ved det Salg, der fandt Sted i August 1865. Endeligen maatte Meddelelsen til Statsrevisionen indeholde den Oplysning, som er nævnt i Slutningen af min Skrivelse af 17de November forrige Aar.“

III.

Skrivelse fra Statsrevisionen til Rigsdagen, dateret 30te November 1869:

„Krigsministeriet har med en Skrivelse af 8de Novbr. d. A. tilstillet Statsrevisionen en Meddelelse om Udbyttet af den Undersøgelse, som det har ladet foretage angaaende Ind-